Ἀναπλήρωσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου,
Ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, μετὰ τρία τοῦ Μηναίου, λέγε καὶ τὰ παρόντα τρία προσόμοια.

Ἦχος, δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀποστόλων ὁμότροπος, ἀνεδείχθης μακάριε, ἱερὲ Παγκράτιε, θεοδόξαστε, Ἀντιοχέων τὸ καύχημα, Μαρτύρων ἀγλάϊσμα, καὶ κλεινῶν Ἱεραρχῶν, τὸ φαιδρὸν ἀγαλλίαμα· ὅθεν σήμερον, τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦντες, ἐκτενῶς σε δυσωποῦμεν, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὥσπερ ἥλιος ἔνδοξε, ἐξ ἑῴας ἀνέτειλας, καὶ τὴν γῆν κατηύγασας, τῶν θαυμάτων σου, φαιδραῖς ἀκτῖσι τρισόλβιε, θεόφρον Παγκράτιε, ἱε-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

ρόαθλε Χριστοῦ, καὶ εἰς Δύσιν γενόμενος, τὴν σκοτόμαιναν, τῶν εἰδώλων ἀπήλασας σημείοις, φοβεροῖς τε τεραστίοις, ἱερουργὲ παμμακάριστε.

Τοῦ κηρύγματος Ἅγιε, τῷ ἀρότρῳ Παγκράτιε, χερσωθεῖσαν ἔτεμες, μάκαρ αὔλακα, λαῶν ἀπείρων καὶ πίστεως, τὸν σπόρον τὸν ἔνθεον, καταβέβληκας σαφῶς, Γεωργὸς ὅνπερ ηὔξησεν, ὁ οὐράνιος, ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος τοῦ θείου· ὃν δυσώπει ἐκ κινδύνων, τοὺς σὲ τιμῶντας λυτρώσασθαι.

Δόξα, Ἦχος, πλ. β'.

Πέτρου τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων, μαθητὴς γενόμενος, καὶ ποιμενάρχης Ταυρομενίας, παρ᾽ αὐτοῦ χειροτονηθείς, θεοφόρε Παγκράτιε, ἐν σημείοις καὶ τέρασι, λαοὺς ἀπείρους ἐπεσπάσω, πρὸς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰδώλων δὲ τεμένη κατηδάφι-

σας, τῷ λόγῳ μόνῳ, ναοὺς ἱεροὺς ἀντεγείρας, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου· ᾧ νῦν παριστάμενος, ἐν αἵματι Μαρτυρίου διαλάμπων, μὴ ἐλλείπῃς παμμακάριστε, πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν σεβασμίαν σου ἄθλησιν. +

Καὶ νῦν· ὁ αὐτός. +

Τίς μὴ μακαρίσῃ σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσῃ σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς Μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. +

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Εἰς τὰ ἀπόστιχα.

Ἦχος, πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ὁ κατὰ πάντα, μιμητὴς παμμακάριστε· ὁ κήρυξ εὐαγγελίου· ὁ διαλάμψας ἐν γῇ, ἐν πολλαῖς θαυμάτων ἐπιδείξεσι, τοῦ σκότους τὰ πνεύματα, ὁ διώξας τοῖς λόγοις σου, καὶ τῶν ἀνθρώπων, χερσωθείσας τὸ πρότερον ἀρωσάμενος, τὰς καρδίας Παγκράτιε· χαίροις ὁ θείῳ αἵματι, στολὴν ἐπιχρώσας σου, τὴν ἱερὰν Μαρτυρίου, καὶ σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, Κυρίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων θεορρῆμον, τῶν εὐφημούντων σε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ κρηπίς, τῶν Ἀθλοφόρων, τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ στύλος τῆς εὐσεβείας, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, ὁ λαμπρὸς τῆς πίστεως ὑπέρμαχος· πυρὶ ὁ τῶν λόγων σου,

καταφλέξας ζιζάνια, τῆς ἀσεβείας, καὶ μοχλῷ σῶν δεήσεων, τὰ παμμίαρα, καταστρέψας σεβάσματα· ξίφος οὐρανοχάλκευτον, δαιμόνων τὰς φάλαγγας, Πνεύματος σθένει συγκόψαν, τοῦ Παναγίου Παγκράτιε, πιστῶν θεῖος πρέσβυς, πρὸς Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, καὶ ὑπεράγαθον.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε, ἐνδύσονται δικαιο..

Πέτρος ἡ θεία πέτρα σαφῶς, τῆς τοῦ Κυρίου, Ἰησοῦ Χριστοῦ πίστεως, εὑρών σε ἐξαπέστελλε, ὥσπερ ἀκτῖνα φαιδρὰν, ἀσεβείας σκότος ἐκδιώκουσαν, βροτῶν δὲ φωτίζουσαν, διανοίας τῇ χάριτι, τῇ σοὶ δοθείσῃ, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, πανασοίδιμε, Ἱεράρχα Παγκράτιε· ὅθεν εὐγνωμονοῦντές σοι, πιστοὶ τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦμέν σου μνήμην, φιλανθρωπίας αἰτούμενοι, τυχεῖν καὶ ἐλέους, ταῖς πρεσβείαις σου παμμάκαρ, ἐν ὥρᾳ κρίσεως.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

Δόξα, Ἦχος, πλ. δ'.

Φερωνύμως Παγκράτιε ἔνδοξε, τὸ κράτος Θεός σοι δέδωκε, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον· διὸ τοῖς πᾶσιν αἰδέσιμος φανεὶς, καὶ τὸν κόσμον καταπλήξας, ἐν σημείοις καὶ τέρασι, πρὸς οὐρανὸν μεταβέβηκας, Μαρτυρίου αἵματι σταζόμενος, τὸ γέρας ληψόμενος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ᾧ πρεσβεύοις ἀδιαλείπτως, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σῶν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων· νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον ὅρα εἰς τὸ τέλος.

Μετὰ τὴν α΄ στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ Πέτρα τῆς Χριστοῦ, Ἐκκλησίας θεόφρον, θεμέλιον στερρὸν, θείας πίστεως ὄντως, σὲ ἔθετο Παγκράτιε, τῶν ἀπίστων πυργώματα, καταστρέφοντα, τῶν δὲ πιστῶν στερεοῦντα, τὰ συστήματα, ἐν φοβεροῖς θαυμασίοις, σημείοις καὶ τέρασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Ῥεύμασιν Ἅγιε, θείου κηρύγματος, τὴν γῆν διέδραμες, ὦ Ἱερόαθλε, τῆς ἀσεβείας θολερὺς, ξηραίνων μὲν τοὺς χειμάρρους· τῶν πιστῶν δὲ ἅπαντα, καταρδεύων συστήματα, καὶ δαιμόνων φάλαγγας, κατακλύζων μακάριε· διό σοι χαρμοσύνως βοῶμεν· χαῖρε Παγκράτιε θεόφρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ὡραιότητα, τῆς παρθενίας σου, κὲ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἁγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι! διὸ ὡς προσετάχθην βοῶ σοι· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Κανὼν εἰς τὸ Μηναῖον, καὶ Ἐξαποστειλάριον ὁμοίως.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος, α.' Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τὴν Κτίσιν ὡς ἥλιος φαιδρὸς, ἱερὲ Παγκράτιε, διαδραμὼν Δύσιν ἔφθασας, ἣν καὶ κατηύγασας, λαμπηδόσι θείαις, τοῦ σεπτοῦ κηρύγματος, ἐν ᾗ καὶ καταδύσας ἀνέτειλας, ἐν τοῖς σκηνώμασι, Παραδείσου, τὸν φιλάνθρωπον, ἱκετεύων, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἱερὲ Παγκράτιε, σὺ πρὸς Θεοῦ τὴν ἐπίγνωσιν, λαοὺς ὡδήγησας, καὶ δαιμόνων στίφη, τῷ πυρὶ κατέφλεξας, τῶν θείων προσευχῶν σου μακάριε· αὐτῶν ἐκλύτρωσαι, τῆς κακίας τοὺς τιμῶντάς σε, Ἱεράρχα, Χριστοῦ πανσοίδιμε.

Ἀγγέλων ἐκρότησαν σοφὲ, τὰ σεπτὰ στρατεύματα, καὶ Ἀποστόλων Μαρτύρων τε,

τὰ θεῖα τάγματα, καὶ Ἱεραρχῶν τε, τὰ κλεινὰ συστήματα, τῇ θείᾳ σου ἀνόδῳ πανένδοξε· μεθ' ὧν ἱκέτευε, τὸν Χριστὸν ἡμῖν δωρήσασθαι, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐργάτης Χριστοῦ τῶν ἐντολῶν, γεγονὼς τρισόλβιε, καὶ τοῖς αὐτοῦ θείοις ἴχνεσι, Πάτερ ἑπόμενος, τερατουργημάτων, ὄντως ἀναδέδειξαι, θεόφρον αὐτουργὸς ἱερώτατε, τὴν κτίσιν ἅπασαν, καταπλήξας ἐν τοῖς θαύμασιν, ἐκ Θεοῦ σοι, τοῖς δοθεῖσιν Ἅγιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀποστολικοῖς Ἱερομάρτυς, διαλάμψας ἀγωνίσμασι, τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων, συνόμιλος γέγονας, παμμακάριστε Παγκράτιε· πανταχοῦ γὰρ τὸν λόγον, τοῦ Εὐαγγελίου κηρύξας, ἀπείληφας τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως· Σικελία κομπάζει, σοῦ τὰ θαύματα καὶ διδάγματα· καὶ ἡ θήκη τῶν λειψάνων,

τοῖς ἐν πίστει προσιοῦσιν, ἀναβλύζει ἰάματα· διό δυσωποῦμέν σε, καί ἡμῖν τοῖς ἐκτελοῦσι τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον, ψυχικῶν καὶ σωματικῶν κινδύνων ῥῦσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καί δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

ᾨδή, γ΄. Ἦχος, α΄.

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, πονηρά ἐδίωξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῷ τῶν προσ-

ευχῶν, τὰ τεμένη ἠδάφισας τῶν εἰδώλων, Ἐκ-
κλησίας ἁγιστῶν ἀξιάγαστε.

Τῷ τμητικῷ σου λόγῳ ἔτεμες, δυσφημίας
Ὅσιε ἀκάνθας, καὶ κατεφύτευσας ψυχαῖς,
τὰ σωτήρια δόγματα, ἀρετῶν ταῖς εὐθηνού-
σαις, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

Σκεῦος εὑρών σε θείου Πνεύματος, καθαρὰς
ἀκτῖνας δεχόμενον, ὁ κορυφαῖος Μαθητής,
πρὸς τὴν δύσιν ἀπέστειλεν, ἀθεΐας ἐκμειώ-
σαι, τὴν ἀχλὺν πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νεφέλην τὴν ὁλόφωτον, κιβωτὸν, καὶ
στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν πλατυτέραν
οὐρανοῦ, καὶ μετάρσιον κλίμακα, Ἀπειρόγα-
με Παρθένε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ, ϛʹ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Χαριτώσας σου τὸν νοῦν, καὶ λαμπρύνας
δαψιλῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμὸς, τῶν ἁπάντων

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

καὶ Θεὸς, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας λαοὺς
ἐρρύσατο. +

Ῥαντισμῶν εἰδωλικῶν, καὶ αἱμάτων ἐναγῶν,
ἐλυτρώσω τοὺς λαοὺς, καὶ τυθεὶς ὥσπερ ἀ-
μνὸς, Παγκράτιε, θυσία ζῶσα, Θεῷ προσή-
νεξαι. +

Δόξα.

Ἱερούργησας Θεῷ, Εὐαγγέλιον σοφὲ, τὰς ἐνθέ-
ους διδαχὰς, σφραγισάμενος λαμπρῶς, τῷ αἵ-
ματι, ἱερομύστα, Μάρτυς Παγκράτιε. +

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Συμπνιγέντα προσβολαῖς, τῶν ἀκάρπων λο-
γισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας
καὶ ζωῆς, Παρθένε με, ἡ τὸν Σωτῆρα Χρι-
στὸν κυήσασα. +

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, δ'. +

Ταχὺ προκατάλαβε. +

Πυρὶ ἐκκαιόμενος θείας ἀγάπης Χριστοῦ,
τὴν πλάνην κατέφλεξας, θείοις σου λό-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ

γοις σοφὲ, Ἱεράρχα Παγκράτιε· ὅθεν καὶ ἐναθλήσας, θεοφόρε γενναίως, αἵμασι σοῖς δαιμόνων, ἐναπέπνιξας στίφη· καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Θεὸν, μάκαρ ἱκέτευε.

Κοντάκιον. Ἦχος. δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑῴας, κὲ τὴν γῆν καταυγάσας, ἐν θαυμασίοις φοβεροῖς, Ἱερομάρτυς Παγκράτιε, Ταυρομενίας τὸ κλέος καὶ καύχημα.

Ὑπὸ Γερασίμου Ἱερομονάχου.

Σκήτη Ἰβήρων, τῇ 23ῃ Ἰουνίου ,αϡια'.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ